

Brzy po okupaci uzavřela armáda neprodyšně státní hranice, obehnala je ostnatým drátem a postavila hustou síť hlídkových věží. Přes tuto železnou oponu bylo nemožné proniknout na západ - do svobodných zemí.

Do ciziny (do západních států) se dalo vycestovat jen s povolením státních úřadů, na které se čekalo i několik let.

Komunistický režim nepřál cestování ze dvou příčin. Jednak se obával toho, že lidé budou srovnávat vysokou životní úroveň na Západě s Československem a poznají, že jsou doma obelháváni. Státní představitelé totiž tvrdili, že pracující lid v západních zemích žije v bídě.

Dalším důvodem, pro který totalitní režim omezoval cestování, byla ohromná emigrace.

Každoročně se ze zájezdů do ciziny nevrátily tisíce československých občanů.

Někteří lidé, kteří nedostali z politických důvodů povolení k cestě na Západ, zkoušeli přejít státní hranici tajně. Riskovali při tom svůj život či svobodu.

1) Milan Pernický se rozhodl emigrovat ze socialistického Československa. Musel se tajně a nepozorovaně dostat přes hranice střežené pohraničním vojskem. Odjel proto na Šumavu do míst, kde každoročně trávil svoje prázdniny jako vedoucí letního tábora. Do míst, které dobře znal. Podaří se mu překonat státní hranici a dostat se do svobodného Německa?

Obrázky na straně 122 doplň vlastním vyprávěním.